

Cosina CS-1/Cosina

To søstre - to juveler

Man bliver forvænt, når man efterhånden har prøvet et utal af kamerafabrikater, men alligevel er jeg fascineret af de to helt nye kameraer fra Cosina, CS-1 og CS-3 - i det ydre ens, men helt forskellige i temperament.

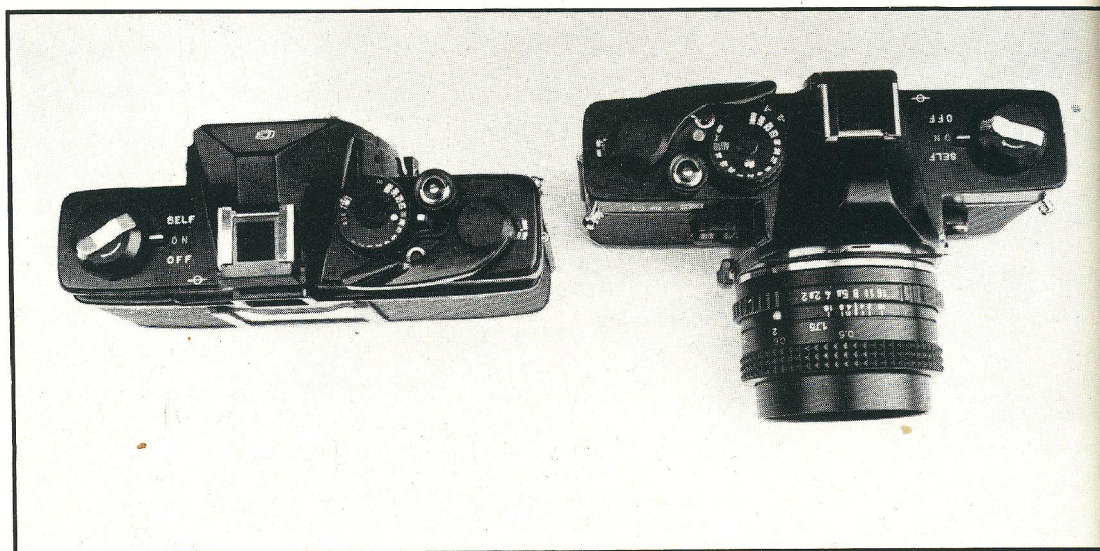
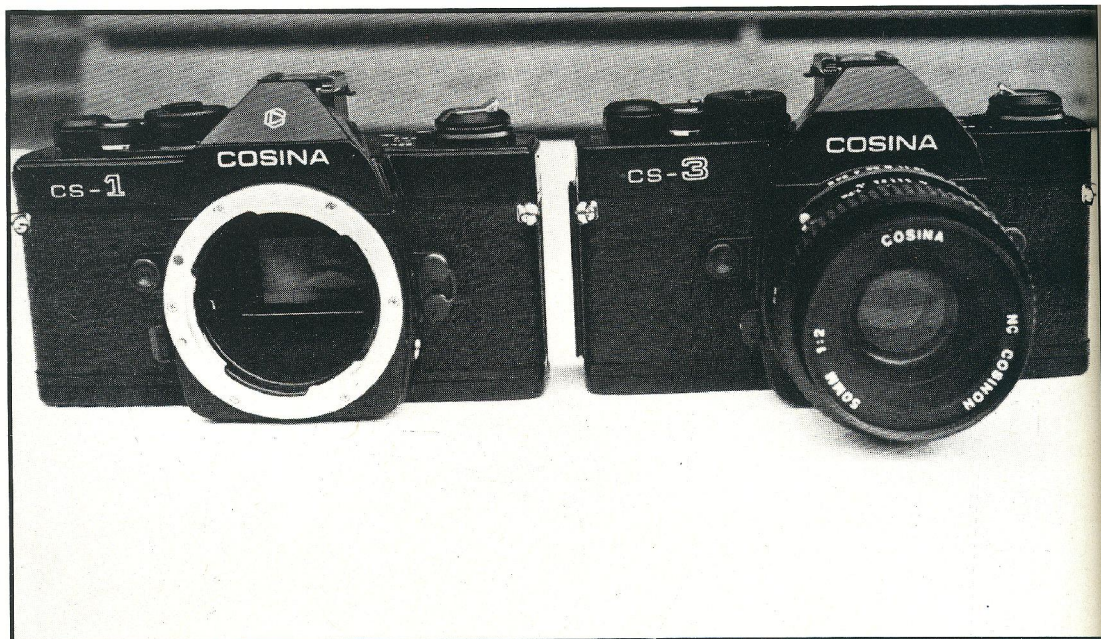
For at tage dem kronologisk: CS-1 er lukker-prioriteret med manuel blændeindstilling - ingen automatik indbygget. CS-3 har både automatisk lukkerindstilling og manuel indstilling indbygget.

Begge har elektronisk selvudløser, og som noget nyt har begge objektivbajonet af K-typen, hvilket markerer et brud med linien fra det hæderkronede CSM, der havde 42 mm gevind.

Begge har winderkobling, og bruger de samme objektiver - men så hører ligheden også op. Som før nævnt er der tale om betydelige forskelle i brugen af apparaterne.

CS-3 er for så vidt nok det mest avancerede. Du stiller blænden, den stiller lukkeren, som i søgeren angives med lysdiode, der lyser op ud for en af de 14 lukkertider (8 sek. - 1/1000 sek.) eller over- eller undereksponeringsmarkeringerne. Manuel indstilling er dog et absolut muligt alternativ - endda over hele skalaen.

Men CS-1 er bestemt ikke ueffektiv. Og når man så endda kan montere en servomotor, som styrer lukkertiderne efter dit valg af blænde, er også CS-1 automatisk. Lukkertiderne spænder mellem 4 sekunder og 1/1000 sek. At automatik her imidlertid er et »tillæg« gør ikke apparatet mindre charmerende i mine øjne - og det var faktisk CS-1, jeg holdt mest af at arbejde med.

Den en gang valgte lukkertid vises i søgeren på et transparent »hjul« i venstre søgerkant. Når blænden derefter stilles, lyser en af de to røde markeringer i søgeren indtil indstillingen er korrekt. Så lyser en grøn lysdiode op. Når servomotoren spændes på, drejer den på lukkertidsknappen, indtil den grønne

lysdiode lyser - og så er apparatet faktisk manuelt med lukkerforvalg - automatisk med blænderforvalg. Hvem kan ønske mere?

Også CS-3 har som nævnt manuel-mulighed. Her er det valgfrit om man vil forudstille lukkeren og »efterføre« blænden, som indspejles i søgerbille-

dets top eller stille blænden og efterføre lukkeren.

CS-3 har den charmerende egenskab, at den manuelt stillede lukkertid får en blinkende lysdiode til at lyse op i søgeren udfor den lukkertid, der er stillet på - mens en anden lysdiode lyser uden at blinke ved den lukkertid, som er den korrekte i for-

CS-3

hold til blænderindstillingen. Stiller du blænden om, flytter markeringen af korrekt lukkertid med, og når den blinkende lysdiode og den permanent lysende falder sammen, er eksponeringen korrekt.

CS-3 har en memory-knap, som låser lysmålingen fast efter f.eks. en nærmåling af et motiv, som siden fotograferes på større afstand - eventuelt i modlys. Hertil kommer, at der under lukkertidsringen på kameratoppens højre side findes en eksponerings-kompensator, som justerer to blænder hhv. op eller ned i forhold til normalen.

Denne eksponeringskontrol mangler CS-1 - her er man henvist til erfaring og manuel kompensering, og jeg kan bekræfte, at på CS-1 kommer man reelt ikke til at savne denne detalje. Heller ikke memory-knap findes på CS-1, der jo er »født« som et rent manuelt styret kamera.

Jeg har ejet kamera-automatik i lang tid, men jeg må slå fast, at Cosina i manuel indstilling var så nemme - og bekvemme at arbejde med, at jeg ikke opfatter »manuel« som noget tilbageskridt.

Begge apparater lå godt i hånden, alle kontrolgreb ligger der, hvor fingrene synes, de skal være. Det varede kun sekunder at blive fortrolig med apparaternes temperament - og jeg vover ikke pelsen ved at mene, at de to kameraer i forening kan opfylde selv et professionelt behov - især når man begynder at investere i objektiver og det andet tilbehør til Cosina-apparaterne. Det er gedigent arbejde helt igennem - og det er en ren fornøjelse at håndtere. ■